

Для дитини дошкільного віку гра є провідною діяльністю, в якій проходить її психічний розвиток, формується особистість в цілому.

Життя дорослих цікавить дітей не тільки своєю зовнішньою стороною. Дітей приваблює внутрішній світ людей, взаємини між ними, ставлення батьків один до одного, до друзів, до іншим близьких, самої дитини.

Діти наслідують батьків: манери поводитися з оточуючими, їх вчинки, трудові дії. І все це вони переносять у свої ігри, закріплюючи таким чином, накопичений досвід поведінки, форми відносини.

З накопиченням життєвого досвіду, під впливом навчання, виховання - ігри дітей стають більш змістовними, різноманітними за сюжетами, тематикою, за кількістю виконуваних ролей, учасників гри. В іграх дитина починає відображати не тільки побут сім'ї, а і відносини, образи героїв прочитаних йому казок, розповідей.

Спільні ігри батьків з дітьми духовно і емоційно збагачують дітей, задовольняють потребу в спілкуванні з близькими людьми, зміцнюють віру у свої сили.

Молодші дошкільники 3-4 років не тільки не вміють грати разом, вони не вміють грати самотійно. Малюк зазвичай безцільно возить взад-вперед машину, не знаходячи їй більшого застосування, він її швидко кидає, вимагає нову іграшку. Самостійність у грі формується поступово, в процесі ігрового спілкування з дорослими, зі старшими дітьми, з ровесниками. Розвиток самостійності багато в чому залежить від того, як організовано життя дитини в грі. Чекати, поки вона сама почне грати самотійно - значить свідомо гальмувати розвиток дитячої особистості.

Одним з найважливіших способів розвитку гри маленької дитини, є підбір іграшок за віком. Для дитини іграшка - центр гри, матеріальна опора. Вона наштовхує її на тему гри, народжує нові зв'язки, викликає бажання діяти з нею, збагачує чуттєвий досвід. Але іграшки, які подобаються дорослим, не завжди мають виховне значення для дітей. Іноді проста коробка з-під взуття цінніше будь-якої заводської іграшки. Коробка може бути причепом для машини, в якій можна перевозити кубики, солдатів, цеглинки, або влаштувати в коробці коляску для ляльок.

Участь дорослих в іграх дітей може бути різним. Якщо дитині тільки що купили іграшку, і вона знає, як нею гратися, краще надати їй можливість діяти самотійно. Рівний, спокійний, доброзичливий тон рівного партнера по грі вселяє дитині впевненість у тому, що її розуміють, що з нею хочуть грати.

- ✓ Дитина дуже рада хвилинам, подарованим їй батьками в грі.
- ✓ Грою можна захопити, змусити гратися не можна!

- ✓ Природа гри така, що при відсутності абсолютної добровільності вона перестає бути грою.
- ✓ Не пояснюйте дитині, як треба грати, а грайте разом з нею, приймаючи позицію партнера, а не вчителя.
- ✓ Не забувайте про своєчасний перехід дитини до більш складних способів гри, використовуючи для цього її особливі форми і розгортаючи відповідним чином її сюжет.
- ✓ Не випускайте з уваги, що дитина повинна навчитися узгоджувати ігрові дії з партнерами-однолітками, тому не прагніть весь час вгадувати напрям її думки. Партнери по грі повинні пояснювати сенс ігрових дій один одному. Робіть це самі і стимулюйте до цього дитину.

Доставте радість своїй дитині і собі заодно - пограйте разом. Не знаєте, в що? Подивіться нижче пропоновані ігри не просто цікаві, а й корисні.

1. Сонце. Намалювати на папері великий жовтий круг. Потім по черзі (один штрих робить дитина, наступний - мама або тато і т.д.) домалювати до сонця як можна більше променів.
2. Змія. Намалювати велику змію. Тепер потрібно розмалювати зміїну шкіру, по черзі завдаючи різнокольоровими фломастерами візерунок з зірочок, точок, хвилястих і зигзагоподібних ліній і т.д.
3. Виліпити їжачка. В парку або лісі назбирати коротких тонких паличок. Зробити з пластиліну коротку товсту ковбаску і увіткнути в неї зібрані палички: вийде їжачок.
4. Тренування пам'яті. На підносі укладаються шість різних невеликих предметів, наприклад іграшковий автомобіль, цукерка, олівець, точилка, гребінець, ложка... протягом короткого часу дитина запам'ятовує, що лежить, потім піднос чим-небудь накривають. Що під покривалом? Потім помінятися ролями.
5. Ветеринарна лікарня. М'які іграшки укладаємо в ліжко і лікуємо: перев'язуємо, даємо ліки, вимірюємо температуру, ставимо компреси і т.д.
6. Картинки-ляпки. Бризнути туш на папір. Папір скласти плямою всередину, потім знову розгорнути. З відбитків намалювати картинку.
7. Фігура-килимок. Із штанів, сорочки і черевиків викладаємо на підлозі фігуру. Малюємо на папері підходяще за розміром особа, вирізаємо і прикладаємо.
8. Сім'я Пробочкіних. Приготуйте темно-зелені пробки, шматочки дроту, ватяні кульки, фломастери або маркери. Змайструйте разом із дитиною із перелічених предметів кумедних персонажів сімейство Пробочкіних: маму, тата і дітей.
9. Відбитки. Візьміть аркуш паперу і прикріпіть його краї скетчем до плоскої поверхні. Покладіть під аркуш дрібний плоский предмет — монету, ключ або

брелок. Нехай малюк легенько проводить олівцем по паперу, щоб на поверхні аркуша з'явився відбиток захищеного предмета.

10. Великі «Хрестики-нулики». Можна грати в цю гру не тільки на папері. А де? На столі, якщо у вас клейонка в клітинку. На підлозі, якщо там укладена квадратиками плитка. Хрестики і нулики можна не малювати, а домовитися з малюком, що гратимете ви каштанами і камінчиками, гудзичками і шишками. Будь-яка гра, навіть якщо вона набридла, після додавання яких-небудь нових деталей знову зацікавить дітей.

11. Лабіринт. На підлозі за допомогою крейди або мотузка обмежте траси, по яких ітимуть діти. Для маленьких дітей завдання буде простим — пройти по лабіринту і не наступити на мотузку або лінію. Для дітей старшого віку завдання можна ускладнити. Дітей об'єднати у пари. Тому гравцеві, який проходить лабіринт, зав'язати очі, а його напарник повинен подавати чіткі команди — куди повернути, де зупинитися.

12. Стрибки по цифрах. На картонках намалюйте великі цифри і розкладіть їх на підлозі на такій відстані, щоб дитина могла перестрибнути від однієї до іншої. Попросіть дитину стрибнути, наприклад, на цифру 2, потім на цифру 7, потім на 1, потім на 4 тощо. Завдання можуть бути будь-якими: стрибати по порядку, стрибати тільки по парних числах, складати, наприклад, подумки 2 і 1, стрибати на цифру 3. До речі, у цю гру можна грати і на вулиці, тільки цифри тоді пишуть крейдою на асфальті.

Сподіваємось, що ігри, запропоновані нами, допоможуть цікаво і не без користі провести вільний час, поєднати хатню роботу із спілкуванням з дитиною і, навіть, зробити прогулянку не тільки цікавою, але й корисною.